

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Landstinget. № 191.

Tredie Session.

91de Møde.

Tirsdagen den 2den Marts.

(Forts.)

Simony (fortsat): Denne Bestemmelse er ganske optagen efter det af Regjeringen i Thinget indbragte Udkast, og Bestemmelsen herom i Udkastet er atter i det Væsentlige overensstemmende med, hvad der er bestemt i Loven af 11te Marts 1851; jeg siger udtrykkeligt i det Væsentlige, idet der nemlig i Udkastet er tvende Modificationer af den almindelige Bestemmelse i Postforsendelsesloven af 11te Marts 1851. Den ene Modification gaaer ud paa, at de Instituter, hvem en saadan Portonedstættelse har været indrømmet for et vist Tidsrum, skulle vedblive at beholde den i det Tidsrum, for hvilket den er dem indrømmet, og den anden Modification er den, at der udtrykkeligt er optagen den Bestemmelse, at en saadan Nedstættelse ikke for Fremtiden skal kunne bevilges. Hvad denne sidste Bestemmelse angaaer, kunde det synes, som om den var overflødig; men, da Regjeringen hidtil har havt Myndighed til at kunne bevilge saadan Portonedstættelse, synes det dog hensigtsmæssigt, at der optages en saadan Bestemmelse i Loven. Hvad den første Bestemmelse angaaer, der gaaer ud paa at vedligeholde den Portonedstættelse, der er indrømmet visse Instituter for et vist Tidsrum, saa have Forslagsstillerne troet ogsaa forsaavidt at burde følge Udkastet. Det kunde vel synes besynderligt, at de Instituter, der have Portonedstættelse for et ubegrænset Tidsrum, skulle miste den strax, imedens de Instituter, der kun have den for et kortere Tidsrum, skulle vedblive at beholde den for det Tidsrum, for hvilket den er dem indrømmet; men en saadan Forskjel turde dog være velbegrundet. De Instituter, der have en saa-

dan Portonedstættelse for et vist bestemt Tidsrum, have netop i den saaledes givne Tid havt Anledning til at vente, at de skulde beholde den saalange, imedens der ikke har været givet dem, der have havt Portonedstættelsen for en uindskrænket Tid, et saadant bestemt Løfte, idet det stod i Regjeringens Magt at have denne Indrømmelse til hvilken som helst Tid det maatte behage Regjeringen. Jøvrigt er det kun ganske faa Instituter, der ere i Besiddelse af en saadan Portonedstættelse. Det er nemlig for det Første Nationalbanken, der kun har den for en vis bestemt Tid, og Creditforeninger og Laanekasserne efter Loven af 20de Juni 1850, der efter Motiverne til det af Regjeringen indbragte Udkast ere omtalte at skulle have den for den samme Tid som Nationalbanken, hvilket imidlertid turde være tvivlsomt, da Udtrykkene i Loven af 20de Juni 1850, forsaavidt den stiller Creditforeningerne og Laanekasserne i Klasse med Nationalbanken, snarere tyde hen paa, at dette er med Hensyn til Omfanget af Portonedstættelsen og ikke med Hensyn til Tidsrummet for denne. Foruden disse Instituter er Fattigvæsenet i Kjøbstæderne og paa Landet ved allerhøieste Resolution af 3die Januar 1834, bekendtgjort ved Cancelliecirculæret af 27de Februar samme Aar, indrømmet at skulle nyde Portonedstættelse; og endelig det Kongelige Nordiske Oldskriftselskab for dens Aarsberetninger og udgivne Heftefrister. Disse Instituter ere de eneste, der have Portonedstættelse; det forsynævnte, nemlig Nationalbanken, har den kun indtil Udgangen af indeværende Aar, for Creditforeningerne og Laanekasserne, Fattigvæsenet, samt det Kongelige Nordiske Oldskriftselskab er den derimod ikke limiteret med Hensyn til Tidsgrænsen. Jeg troer saaledes, at der ikke kan være nogen Betænkelse ved ogsaa forsaavidt at ved-